

UTOLSÓ FÉNY

Amikor kiléptél,
a redőny rései még tartották a reggelt.
A fény óvatos vendég,
előbb a falhoz simulva,
aztán a szék karfáján pihelve jött be.

Te már a küszöbnél álltál,
kezed a kilincsen –
nem nyomtad le, csak tartottad,
elég volt nem mozdulni,
hogyan eldőljön.

A cipőd orra az ajtó rése felé mutatott,
a sarkad még befelé.
A pillanat kődarab a zsebben:
súly és bizonyíték.

Amikor lenyomtad a kilincset,
a fény egyszerre ugrott a padlóra,
és soha többé nem jött úgy vissza.

Szerző
Gyetvai Balázs

Dátum
2026. febr. 21.

VERS

VÍZRAJZ

testedben a falak
recsegnek mint a csövek
amikben a víz lassan
szivárog a repedéseken
és minden sarokban
megül a csend

egy délután a patak partján
ujjaid közé szorult a fény
és azt mondtad
a víz megy tovább
nélkülünk is

hiányod most is
puha réteggént tapad

bőröm alá

és este
amikor a fürdőben
a csap fölé hajolok
a víz egyenletes hangja
olyan mintha valaki
óvatosan azt mondaná
minden rendben van

kép | vecteezy.com